

Hugskot og viðmerkingar – send sms til 225000

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

AT BRÓTA AVTALU VIÐ VELJARAN

Tað er allarhelst ógvuliga hugaligt hjá Magna Arge samstundis bæði at røkja løgtingsessin, sum hann valdur í, og fólkingssessins, har hann situr sum varamaður.

Ein maður, sum er vanur við at arbeiða nógv, klárar saktans at røkja bæði stórvini til lítar – á sama hátt, sum ein sum er borgarstjóri í Havn, á Tvøroyri ella í Klaksvík kann sita sum løgtingsmaður.

Sakin er bara tann, at eitt tjóðveldisumboð kann ikki sita á Fólkingi og í Løgtinginum í senn. Tað kann Sjúrður Skaale heldur ikki. Tað sum Tjóðveldi nú ger – um flokkurin loyvir Magna Arge at hava báðar sessirnar – er at

bróta eina kontrakt við veljaran. Tað er einki minni enn at snýta veljaran. At bróta fremsta vallyftið hjá flokkinum. Tað er óerligt og óreiðiligt.

Sæð í bakspeglinum, so meinti Tjóðveldi ikki hetta vallyftið í álv-ara. Hetta var bara brúkt at lokka veljarar til flokkin. Meinti flokkurin tað, so slapp sami maður ikki at sita í tveimum sessum.

Tað er fullkomiliga undirorðnað, hvussu strævin tey eru í formansskapinum í Fólkinginum. Tað hevur einki við málið at gera.

Tað kann ongantíð vera ein trupulleiki fyri flokkin, um tað er strævið hjá Magna Arge at fáa

farloyvi úr Fólkinginum. Hann hevur eitt at hugsa um, og tað er at virða veljaran. Flokkurin hevur lovað, at sama persónur skal ikki sita í tveimum sessum í senn. Magni Arge er bara í tí persónligu lyklastøðu, at hann kann velja, um hann vil sita nógv betri lønta fólkingssessinum ella í løgtingssessinum.

Trupulleikin er, at hann vil bæði. Men tað er og skal ikki blíva trupulleikin hjá veljaranum. Yvir fyri veljaranum er bara ein møguleiki.

Letur Tjóðveldi hetta ganga, so snýtur allur flokkurin veljaran. So sigur allur flokkurin við ein mun, at »vit virða ikki tær avtalur, sum vit

gera við veljaran«. Og so veit veljarin, at hann kann ikki stóla upp á flokkin. Í øllum førum ikki í hesum málinum, tá tað snýr seg um at geva einum persóni í flokkinum vald. Og

tá hetta lyftið hjá Tjóðveldinum yvir fyri veljaranum er so lítið vert, hvussu lítið eru so onnur lyfti verd, sum Tjóðveldi gevur?

Soleiðis spillir tú tí egna trúvirði við at taka privat viðurskipti hjá valdsperónum fram um stevnu floksins. Soleiðis niðurbrýtur tú álit millum veljara og politikara, millum veljara og flokk.

Tað verður áhugavert at síggja, um alt Tjóðveldi í felag góðtekur hetta stóra lyftisbrotið.

» Soleiðis brýtur tú niður álitid millum flokk og veljara

»Kammeratarnir« hjá Jan Højgaard eru milliðningar

Tá verkafeløg tosa um »kammeratar« verður hugsað um lágløntar arbeiðsmenn. Orðið »kammeratur« hevur ikki sama týðning millum fiskimenn. Har eru milliðningarnir eisini »kammeratar«

Gamalt var, at tað var verkamenn sum Karl hjá Talis og Martin Kúrberg, fyrrverandi formenn hjá arbeiðsmönnum í Havn, sum tosaðu til mótmælisfólkið sum »kammeratar«.

Her var tað felagsskapurin, tað galt – tað at standa »øksl ímóti øksl í stríðnum móti arbeiðsgevarunum« fyri at fáa nøkur oyru oman á tímalønina.

Men í dag hevur orðið

»kammeratar« fingið annan týðning.

Í røðu síni í Klubbagarðinum í morgun talaði Jan Højgaard, formaður fiskimanna, til viðhaldsmenn sínar sum »kammeratar«.

Men kammeratarnir hjá Jan Højgaard berjast ikki fyri oyrum. Valla heldur fyri krónum.

Hjá teimum snýr tað seg um milliðning.

Fleiri av kammeratum í Klubbagarðinum tjena milliðnir um árið – manningapartar eru upp í 2,5 milliðnir krónur um árið. Og sjálvt um tað er býtt millum tvær manningar, so er himmalviður stættarmunur á »kammeratunum« hjá Jan Højgaard og »kammeratunum« hjá Hans Joensen.

Soleiðis broytast virði og orð – og týðningurin av at standa øksl ímóti øksl.

» Tórfinn Smith til minnis

MINNINGARORÐ SÍÐA 10

» Tróndur Leivsson seksti

NØVN SÍÐA 8

Neyvan meiriluti fyri uttanlandssigling

Tað verður ringt at fáa politiska undirtøku fyri, at Strandferðslan aftur skal fara at sigla til Skotlands.

Tað heldur Henrik Old, landsstýrismaður. Tað var Jóannes Eidesgaard, sum á 100 ára hátíðarhaldinum hjá Strandferðsluni bar hugskotið fram.

Hilmar Eliassen, stjóri á Strandferðsluni sigur, at hetta er ein politiskur spurningur, men tað hevði loyst ein ómetaliga stóra trupulleikan er at fáa avloysaraskip fyri Smyril.

Strandferðslan sigldi til Skotlands fyri um 20 árum síðani, men Henrik Old heldur, at tíðirnar eru broyttar nú. Ein stór broyting er, at nú er tað ikki óvanligt, at fólk flúgva uttanlands og so leiga sær bil.

Hann vísir eisini á, rutan helt uppat, tí hon bar seg ikki. Og landsstýrismaðurin heldur, at tað verður ringt at

fáa politiska undirtøku fyri, at Strandferðslan fer undir uttanlandssigling, tí so skal tað samtykkjast í Løgtinginum, og tað verður ógvuliga torført. Tiskil væntar Henrik Old heldur ikki, at landið verður við í eini slíkari ætlan.

Hinvegin heldur hann, at tað er stórt spell, at einki sjóvegis samband er ímillum Føroyar og Skotlands, ikki minst kundi tað verið eitt høvi hjá føroyingum at flutt vørur til Føroyar munandi biligari enn annars.

Kortini ásannar Henrik Old, at hevði tað almenna havt eitt skip, sum kundi siglt til Skotlands, hevði tað loyst allar trupulleikar við at

finna avloysaraskip til Smyril, tí tað verður verri og verri fyri hvørt ár.

